

GAZETA HANDLOWA.

Nr. 2.

Warszawa, dnia 22 grudnia (4 stycznia). Poniedziałek.

1868/9.

W Warszawie: kwartalnie rsr. 2 kop. 10; miesięcznie kop. 70.

Za odosłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Numer pojedynczy kop. 5.

Doniesienia i uwiadomienia wszelkiego rodzaju przyjmuje Redakcja Gazy za opłatą od wiersza drobnem pismem, lub za jego miejsce po kop. 5.

ROK 6.

Na prowincyi we wszystkich urzędach pocztowych w kraju i w Cesarstwie: rocznie rsr. 9.

Półrocznie rsr. 4. k. 50 kwartalnie rsr. 2. k. 25.

Biuro Redakcyi przy ulicy Daniłowiczowskiej w drukarni pod Nrem 619.

Warszawa, dnia 4 stycznia.

O ile z wyciągu telegraficznego ocenić możemy przemowę cesarza Napoleona na noworocznym przyjęciu ciała dyplomatycznego, treść jej jest pokojową jak się tego zresztą spodziewać było można, trudno bowiem przypuścić ażeby cesarz w przeddzień zebrania się konferencji europejskiej mógł przemawiać tonem wojowniczym. Cesarz zaznacza pojednawcze usposobienie mocarstw, ale co do przyszłości wyrażając nadzieję, że rok 1869 „będzie mógł” rozproszyć obawy i utrwalić pokój, przemawia widocznie bardzo mało stanowczo. W ogóle uderzającym jest, że pod względem pokojowym przemowa cesarska daleko jest błędną niż zapowiadał organ ministra stanu Rouher „Le Public”, który utrzymywał, że cesarz zawiadomi ciało dyplomatyczne o pomyślnym rezultacie usiłowań wielkich mocarstw w celu zapobieżenia następstwom sporu turecko-greckiego. Otóż telegram sobotni nie potwierdza przepowiedni pisma ministerjalnego. Cesarz o sporze turecko-greckim nic podobno nie wspominał. Przemowa noworoczna króla Wiktora Emanuela w tymże samym trzymaną jest ducha co i mowa cesarza Napoleona, cokolwiek tylko wyraźniej uwydatnia niepewność sytuacji. Zaznaczywszy bowiem na wstępie, że położenie jest spokojne, przypuszcza zarazem możliwość wojennych ewentualności. W gruncie zatem ani przemowa cesarza Francuzów, ani króla włoskiego, i to wbrew dotychczasowym zwyczajom tego ostatniego, nie przyczynia się bynajmniej do wyjaśnienia sytuacji.

Zebranie konferencji w przedmiocie sporu turecko-greckiego naznaczone pierwotkowo na dzień 2 t. m., z powodu trudności stawianych ze strony Porty, a które tymczasem usunięte zostały, nastąpić ma dopiero d. 9 t. m. Zdaje się że Francya dotychczas nie rozesłała jeszcze zaproszeń. „Nordd. All. Ztg.” bowiem w ostatnim numerze swoim, wyrażając nadzieję, że stojące jeszcze zebraniu na przeszkodzie trudności usunięte zostały, spodziewa się, iż zaproszenia francuskie, będące zresztą prostą tylko formalnością, wkrótce nastąpią. Nadmieniony dziennik tym sposobem zaprzecza poprzedniemu doniesieniu swemu, stosownie do którego zaproszenia już przed Nowym Rokiem miały być gabinetom doręczone. Przyjście do skutku konferencji zaznacza, że spór turecko-grecki bierze chwilowo obrót pokojowy. Uderzającym jest jednak, że tak w Berlinie jak w Wiedniu warunkową tylko do niej pod względem pokojowym przywiązują wagę. Jakkolwiek przyznają, że mocarstwa objawiają pokojowe usposobienia, tak tu jak tam nie widzą rękami, że wszystkim gabinetom zarówno chodzi o zgodne załatwienie sporu. W Wiedniu opinia publiczna uważa konferencyę za środek chwilowo uśmierający zarody jednak nieporozumienia mógł by jak sądzą tamże usunąć tylko kongres albo wojna.

Stosunki hiszpańskie, wnosząc z najnowszych wiadomości ciągle jeszcze pozostają niewyjaśnione. Lubo w 17 czy 20 głównych miastach prowincjonalnych, stronnictwo republikańskie w wyborach do rad municypalnych odniosło zwycięstwo, pomimo to twierdzą ze strony zwykle dobrze powiadomionej, że większość narodu sprzyja naradom monarchicznym, że jednak takowa składając się powiększającej części z żywiołów umiarkowanych, wstrzymała się od wyborów. Twierdzenie to może być poniekąd prawdziwem, ponieważ bowiem dowiedzionem jest, że przeszło połowa obywateli prawo do wyborów posiadających, nie brała w nich udziału, być zatem może, że właśnie ta bierna połowa składa się ze zwolenników monarchizmu. Wszelako gdyby istotnie tak być miało, w biernym dotychczas zachowaniu się stronników królewskości nie najlepszy upatrywać by można prognostyk co do zwy-

cięstwa zasady monarchicznej, zwłaszcza jeżeli uwzględnimy wielką przedsiębiorczość jej przeciwników, objawiających tyle ruchliwości. Dzienniki zagraniczne wspominają teraz znowu częściej o kandydaturze na tron hiszpański księcia Montpensier, wszakże według listów z Madrytu, nie mają jej sprzyjać tamtejsze sfery rządzące. O sympatiach narodu owe listy nie wspominają, a przecież wola narodu powinna być w tej mierze być rozstrzygającą. W każdym razie tyle jest pewnem, że w Andaluzyi, gdzie książę Montpensier długo przebywał, lud w ogóle dosyć mu sprzyja. Korrespondent „Times’a” sady, że Hiszpania zbliża się do przesilenia, i że nieuniknioną jest bliska walka między stronnictwem republikańskiem a żywiołami opierającymi się na armii. Armia rozstrzygała zawsze losy narodu, to też zdaniem korespondenta wyrzuci ona i teraz prawdopodobnie stanowczy wpływ na obrady kortezów. Korrespondent nie przypuszcza ażeby głosowanie parlamentarne stanowić mogło ostateczne o przyszłości Hiszpanii. W końcu nie kto inny tylko dowódcy armii, przeprowadzą swój program. Doniesienia z wyspy Kuby nie zgadzają się między sobą. Pewnem jest, że powstanie dotąd przytłumione nie zostało. Niektóre pomniejsze korzyści na polu bitwy odniesione nad niem przez wojska rządowe, nie rozstrzygną sprawy. Ze Stanów Zjednoczonych coraz liczniejsze nadchodzą powstańcom posiłki.

Urzędowa wiedeńska „Abendpost”, zaprzecza twierdzeniom „Nordd. All. Ztg.” dotyczącym noty hr. Usedom, o których w swoim czasie uczyniliśmy wzmiankę. W odpowiedzi swojej objawia ona umiarkowanie, które na tym większą zasługuje uwagę, jeżeli uwzględnimy rozdrażnienie uwydatniające się w zarzutach czynionych rządowi austriackiemu przez pismo półrządowe berlińskie. Z tem wszystkim jednak spór między dziennikami pruskimi a austriackimi nie stracił nic z dotychczasowej zawziętości i przedstawia nam stosunki między dwoma temi gabinetami jako w wysokim stopniu naprężone, naturalnie jeżeli z tonu pism z rządowych źródeł informacje swoje czerpiących wnosić można o istotnym usposobieniu samychże rządów. W niniejszym zaś przypadku wielkie jest prawdopodobieństwo, że dzienniki wiedeńskie i berlińskie dosyć wiernie przedstawiają nam stan umysłów w najwyższych sferach rządowych, jakkolwiek właściwe powody tego rozdrażnienia pozostają niewyjaśnione dostatecznie zagadką. Niektóre pod tym względem przypuszczenia mieliśmy już dawniej sposobność przytoczyć.

Petersburg, 1 stycznia. Według nadeszłych tu wiadomości z Konstantynopola z d. 29 grudnia, Porta pomimo przedstawień wszystkich zagranicznych posłów odmówiła wstrzymania wysyłki wojsk i odwołania eskadry Hobbarta paszy.

Wiedeń, 2 stycznia. „Corr. Bureau” donosi z Paryża: Konferencya swołaną ma być na dzień 9 t. m. Przemowa noworoczna cesarza powszechnie tłumaczona jest w duchu pokojowym.

Tryest, 31 grudnia. Według wiadomości z Aten z d. 26 grudnia rząd znajduje się w wielkich kłopotach finansowych; minister skarbu z tego powodu podać się zamierza do dymisji. Do Lamii i Akarnanii wysłano kawalerję i artylerję. Banda rozbójników, która wkroczyła z terytorium tureckiego wzięła do niewoli dwóch greckich oficerów inżynierji, mających kierować robotami około sypnia szanie na granicy.

Paryż, 31 grudnia. Spodziewają się ogłoszenia okólnika margr. Lavalette mającego zaznaczyć, że Prusy pierwsze poruszyły sprawę konferencyi. Według „Patrie” hr. Solms reprezentować ma Prusy na konferencyi. Dziennik urzędowy cesarstwa ogłasza dekret mianu-

jący 46 dowódców batalionów gwardyi narodowej ruchomej w departamentach, oraz 149 kapitanów gwardyi narodowej w depar. Sekwany.

Londyn, 1 stycznia. Według wiadomości z New-Yorku z d. 22 grudnia r. z. nadeszły do Havanny posiłki z Hiszpanii nadesłane.

Madryt, 1 stycznia. Dzienniki zamieszczają szczegóły o wypadkach w Maladze. Jeneral Caballero de Rodas ogłosił najprzód proklamacyę, a gdy takowa pozostała bez skutku, stan oblężenia. Siły powstańców obliczają na 700 ludzi, silną zajmujących pozycyę.

Madryt, 2 stycznia. Wczoraj rano atakowały wojska jen. Caballero de Rodas powstańców Malagi. Powstańców pobito. Wojska zajęły dzielnice miasta przez nich zajmowane.

Konstantynopol, 1 stycznia. Nie wątpliwem jest, że Porta zgodziła się na konferencyę, pod warunkiem, że za podstawę narad przyjęte będą pięć punktów jej ultimatum objęte.

Konstantynopol, 30 grudnia. Gubernator Syry uwiadomił Hobarta paszę, że parostatek „Enosis” tak długo zatrzymanym będzie dopóki nie nastąpi sądowe rozstrzygnięcie sprawy.

(Nordd. Allg. Ztg. Ind. Bl.)

Telegramy Handlowe.

Petersburg, 1 stycznia. Łój żółty świeczny w miejscu 52. Żyto z dostawą w styczniu 8½. Owies z dostawą w styczniu 5½. Konopie w miejscu 38. Olej konopny w miejscu 3.50—3.80.

Londyn, 1 stycznia. (Targ zbożowy). Dowozy zagraniczne od ostatniego poniedziałku wynoszą: pszenicy 13,120, jęczmienia 5,970, owsa 28,410 kwarterów.

W pszenicy i mące interes przy tendencji polepszającej się. Ceny owsa bardzo mocne: zimno.

Hamburg, 2 stycznia. (Targ zbożowy). Pszenica na dostawę podnosi się w cenie. Żyto ceny wyższe. Pszenica z dostawą w styczniu za 5,400 fl 121, w styczniu i lutym 122, w kwietniu i maju 123. Żyto z dostawą w styczniu za 5,000 fl 92, w styczniu i lutym 91, w kwietniu i maju 90. Owsa ceny mocne. Kawy ceny mocne. W cynku bez ożywienia. Oleju skalnego ceny bardzo mocne, w miejscu 15½; z dostawą w styczniu 14½.

Szczecin, 2 stycznia. (Targ zbożowy). Pszenica w miejscu 62—69; z dostawą w styczniu 68½ nom., na wiosnę 70½. Żyto w miejscu 51—51½; z dostawą w styczniu 51½, na wiosnę 52.

Amsterdam, 2 stycznia. (Targ zbożowy). W pszenicy spokojnie. Żyto z dostawą na wiosnę 205.

Antwerpia, 2 stycznia. (Targ zbożowy). Pszenicy i żyta ceny lepsze. (Olej skalny), rafinowany typowo-biały w miejscu 53½—54; z dostawą w styczniu 53½.

Brema, 2 stycznia. (Olej skalny). Standart white w miejscu 6½ fl tal. w złocie. Ceny podnoszą się.

Wiedeń, 2 stycznia. Na dziś odbytem ciągnięciu losów kredytowych, padła główna wygrana fl . 200,000 na Ser. 3026 Nr. 47; fl . 40,000 na Ser. 1232 Nr. 75; fl . 20,000 na Ser. 519 Nr. 14. Oprócz tego wylosowano następujące Serye: 497, 992, 1186, 1739, 1750, 1798, 2295, 2347, 2579, 2671, 3502, 3523, 3570 i 4067.

(W. T. B., T. B. f. N. D.)

Korrespondencye Gazety Handlowej.

Gdańsk, 2 stycznia. Wiatr wschodni, pogoda niepewna. No wy rok zaczął się w interesie zbożowym z silną tendencyą. Spichrze Angielskie zdają się być mniejsze jak w przeszłym roku, z tego powodu jest obecnie więcej zapytywań o dowozy z zagranicy. Cena z tego powodu od ostatnich dni podniosła się, jak również i na naszym targu.

Pszenica wyższe żądanie ze strony właścicieli miała, którzy przez ciągle małe dowozy wspierani, cenę żadaną otrzymywali. Dnia dzisiejszego przy sprzedaży około 250 łasztów cena o 10 guld. na łaszt podniosła się. Od Środy sprzedano około 400 łasztów i płacono za piękną białą pszenicę 530—560 guld., za szklistą fl 530—550, za pstrą 515—545 guld.

Żyto, Groch i Jęczmień niezmienione.

B. Toeplitz et Comp.

Wrocław, 28 grudnia. (Wetna). Pomimo przerwy spowodowanej świętami, ostatni tydzień niemniej był ożywiony, a obrót wynosił około 1,000 cet. Ceny jednak pozostały niezmienione. Sprzedana ilość obejmowała wszystkie niemal gatunki, z wyjątkiem najprzedniejszego, a składała się z polskich i poznańskich jednostrzyżnych w cenie

od 58—63 tal., oraz ze średnich szlaskich od 59—69 tal., które zostały nabyte przez dwóch fabrykantów z Hainau i Akwizgranu i reńskiego komisanta.

Do Forste zamówiono kilkaset cetnar. ruskiej wełny po około 50 tal. a przez berlińskiego meklera nabytą była znaczna ilość przedniej szlaskiej po około 80 tal. Wreszcie sprzedano jeszcze kilka partyj garbarskiej i z padłych owiec do Francji i prowincji nadreńskich. Nadeszłe w ciągu tego tygodnia świeże transporta pokryły sownie ilość sprzedaną.

Sprawozdanie tygodniowe giełdy warszawskiej.

O ile w tygodniu poprzednim giełdy europejskie prawdopodobnie następstwami sprawy turecko-greckiej były przestraszone i ten swój przestach w czynnościach swoich jawnie zdradzały, o tyle znowu w tygodniu ubiegłym uderza nas przeciwnie dziwne jakieś stopniowe uspokojenie tego samego świata finansowego, wśród tych samych wątpliwości politycznych wcale jeszcze nie wyjaśnionych, oraz mimo niedostateczności politycznych wiadomości i wniosków nieuzasadnionych. Dosyć, że kursa głównych papierów publicznych w tygodniu ostatnim daleko mniej ulegały zmianom skocznym jak w tygodniu poprzednim, a natomiast do stanowczej dążyły poprawy, co najwięcej widoczne było z notowań giełd Paryża i Wiednia, mianowicie tej ostatniej. Jest to najoczywistszy dowód, że publiczność handlowa i finansowa wszędzie pragnie pokoju, nawet w owych krajach dziś najwięcej namietnościami politycznymi rozdrażnionych, i że chęci wojenne pewnych stronnictw liczyć się bardzo muszą z ogólnymi interesami materialnymi narodów.

O nowych projektach finansowych, o nowych przedsięwzięciach, liczbę papierów publicznych pomnożyć mogących, w tym tygodniu nie było mowy, chociaż się one w ostatnich czasach tak często pojawiały, że prawie do porządku dziennego giełd należały. Zresztą papiery które się dotąd jakiego takiego kursu dobiły, zatrudniając dostatecznie spekulacyę, dostarczając kapitalistom nie mały poczet do wyboru. Dla nas najważniejszą rzeczą jest to, że i nasze wartości na giełdzie berlińskiej lepszemu cieszyły się powodzeniem, i że po większej części doznały poprawy kursowej, mianowicie wexle warszawskie i petersburskie o $\frac{1}{8}$ $\%$, bilety bankowe o $\frac{1}{4}$ $\%$, listy likwidacyjne o $\frac{3}{4}$ $\%$, a pożyczka premiowa o $\frac{3}{8}$ i $\frac{1}{2}$ $\%$; jedne tylko listy zastawne i akcje bydgoskie obniżyły się o $\frac{1}{8}$ $\%$.

Giełda nasza pod wrażeniem codziennych raportów z giełd zagranicznych, dość obojętnie się zachowywała, zwłaszcza, że w Petersburgu, Rydze i Odessie kursa remes zagranicznych nie tylko więcej nie podrożały, ale przeciwnie cokolwiek staniały. Obok tego koniec roku, zamknięcie czynności Banku Polskiego na dwa tygodnie i brak zawsze gotowych a tanich kapitałów, zniewoliły przezorniejszych do zbicia gotowych remes zapasowych lub do trassowań własnych celem zabezpieczenia sobie gotówki na wszelki wypadek w czasie następnych dwóch tygodni zająć mogący. Te okoliczności razem zebrawszy, spowodowały obniżenie u nas aży zagranicznego znacznie większe, aniżeli by inaczej stosunek poprawy kursów naszych walerów w Berlinie do tego upoważnił, tak, że z końcem tygodnia kurs wexli pruskich notowano niżej o $\frac{5}{8}$ $\%$ (z 121, 120½ na 120¼, 119½), londyńskich i wiedeńskich o $\frac{3}{8}$ $\%$, a paryżskich o $\frac{2}{8}$ $\%$. Obroty wexlowe w dwóch pierwszych dniach tylko były znaczniejsze, w dalszym ciągu tygodnia zaś małych dosyć rozmiarów.

Ruch w papierach publicznych niewiele się różnił w tym tygodniu od obrotów tygodnia poprzedniego; przy ogólnym braku gotówki rozporządzalnej i w obec niejasnego położenia politycznego Europy, nie mogło też być inaczej. Mała liczba naszych kapitalistów spekulantów postępuje z wszelką oględnością i wielką nawet niepewnością w używaniu swęj gotówki, ztąd mimo zdarzonego obniżenia kursów niektórych papierów, albo raczej właśnie z przyczyny ich obniżenia, nie mają odwagi do kupna i chybiają okazji obrotu korzystnego. Wprawdzie kursa berlińskie naszych papierów nie zachęcały bardzo, ale też i nie odstręczały od kupna na naszej giełdzie, regulującej mniej więcej swe ofiarowania do raportów berlińskich. Mimoto listy zastawne codziennie znacznie więcej były ofiarowane aniżeli poszukiwane, co w końcu spowodowało obniżenie kursu tak pierwszej jak i drugiej seryi o $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ $\%$. Listy likwidacyjne w znacznie większych kupowano sumach i to po dość odmiennych cenach, nawet w czasie jednego dnia giełdowego; po różnych tedy kolejach kurs ich w końcu tygodnia się utrzymał, a nawet o $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ $\%$ się jeszcze poprawił.

Z pięcioprocentowych biletów banku Cesarstwa ofiarowano tylko

sztuki drugiej seryi z roku 1861, po obniżonym kursie, po jakim też łatwo znalazły amatorów.

Preniowa pożyczka dosyć była ofiarowana w tym tygodniu, więcej aniżeli tygodni poprzednich; wzięto jednak tylko sztuki emisji pierwszej, po prawie niezmiennych kursach, przyczynę czego znajdziemy w bliskości losowania onęj, w dniu czternastym bieżącego miesiąca odbyć się mającego.

Z akcyj kolei żelaznych wzięto tylko nieco pomniejszych sum bydgoskich i terespońskich, po mało odmiennych kursach.

Obchodzącym giełdę wieściom o bliskiej emisji nowęj seryi listów zastawnych i listów hipotecznych miejskich, zbywa dotąd na potwierdzeniu i autentyczności.

STUDYA EKONOMICZNO-SKARBOWE.

PRZEZ

Artura Markusfeld.

WSTĘP.

O Podatkach w ogólności.

(Dalszy ciąg—patrz Nr. 288 z r. z.).

Dopiero literatura XVII i XVIII wieku zaczęła wykazywać zgubne ich skutki dla życia ekonomicznego i dobrobytu poddała ostręj krytyce zastarzałe pojęcia, zaczęła szukać gdzieindziej podstawy i przyczyn dla których państwa powstają i gruntownie badać prawa państwa do podatków. Na nieszczęście wszyscy pisarze ówczesnej epoki zbyt jednostronnie i materialnie zapatrywali się na państwo. Z powstania państwa chcieli usprawiedliwić jego cele a powstanie państwa starali się wyprowadzić, z złą lub dobrej natury człowieka w stanie przyrodzonym, jakoby mającym poprzedzać utworzenie się państwa. Wszyscy przypuszczali, że państwo powstaje przez kontrakt społeczny między jednostkami, zaczawszy od Hobbesa a kończąc na J. J. Rousseau i Kancie a z tego wyprowadzali cele i prawa państwa do podatków, to jest wyprowadzali to prawo z kontraktu między pojedynczymi za usługi jakie państwo im oddaje. Podług nas państwo jest widocznym i stałym objawem w dziejach ludzkich, istnienie państwowe jest związane z naturą człowieka; państwo nie jest wynikiem ani objawem woli i kaprysu człowieka; jest ono koniecznością dla człowieka, państwo jest zdolne do postępu, zmienne; a ludzie co chcieli budować państwo na wiecznych i niezmiennych podstawach, tak jak na przykład spartańscy prawodawcy, nigdy swego celu nie osiągnęli.

Zastanawiając się nad początkiem i celem państwa, widzieliśmy że z jego powstania wyprowadzono jego cele, lecz powstanie i cel są dwie odrębne rzeczy—często nie mająca z sobą związku. Niemożemy się zgodzić aby państwo powstało przez kontrakt, a przykłady kilku kolonistów, prześladowanych w własnym kraju i udających się do Nowego Świata przez obopólny kontrakt niby, zawiązujących państwo, niemoże być dla nas dowodem, bo każdy kontrakt przypuszcza znajomość istoty umowy i celu dla którego się zawiera. Państwo zaś jest produktem etycznym, ma swe uznanie w samym poznaniu człowieka, leży w jego naturze człowieczeń i przeznaczeniu, człowiek jest prawdziwym człowiekiem tylko w państwie słusznie powiedział Aristoteles „że człowiek po za państwem jest aniołem albo zwierzęciem.“

Badając powstanie państwa musieliśmy rozstrzygnąć dwa pytania: jedno czysto historyczne, drugie zaś czysto filozoficzne. Można mianowicie zadać sobie pytanie: w jaki sposób pozostało państwo? oraz w jaki sposób to powstanie sobie wytłumaczyć? Żeby na pierwsze odpowiedzieć trzeba by widzieć jak państwo się rodzi, wzrasta, sięgnąć do jego początku, przekonać się czy ten początek wszędzie jednakowy lub rozmaity, na to pytanie niepodobna odpowiedzieć, gdyż jakbyśmy daleko nie zagłębiali się w dzieje ludzkości, wszędzie już znajdujemy państwo, a najbujniejsza wyobraźnia poetów, nigdy nie była w stanie nam przedstawić człowieka żyjącego po za państwem. Podobnie i na drugie pytanie nie jesteśmy w stanie odpowiedzieć rozstrzygnięcie tego bowiem łączy się z kwestją powstania języków, obyczajów, praw etc. Wreszcie uważamy, to za zupełnie bezużyteczne i niemogące wyjaśnić praw państwa do podatku. Daleko ważniejszym jest, poznać funkcje państwa; gdyż słusznie powiada Professor Hildebrandt (1) „tak jak dla lekarza jest rzeczą obojętną powstanie serca, lecz koniecznością znać jego funkcje i zadania tak również dla polityka obojętnem jest powstanie państwa, lecz konieczną znajomość jego funkcji i celów,“ i my z nich możemy rozstrzygnąć zadanie nad którym się zastanawiamy.

Jeśli wyjdziemy ze stanowiska pojedynczego człowieka, to widzimy, że każdy stoi z innym w jakimś stosunku wspólności; takowe stosunki są przyrodzone, jak miejsce zamieszkania, klimat, środki wyżywienia, mowa, rasa, etc.; są jeszcze spójnie osobiste jak familia, przyjaźń, sympatya, są wreszcie i inne ekonomiczne, duchowe, prawne, moralne. We wszystkich tych wspólnościach, albo kółkach społecznych, wyradzają się jakieś wspólne interesa, które się objawiają na zewnątrz, solidaryzują i wytwarzają między ludźmi pewne wspólne cele a ztąd i wspólne pojęcia; te wspólne pojęcia i cele między pojedynczymi znowu kółkami prowadzą do wspólnych działań, każde jednak pojedyncze kółko dąży do pewnej samoistności, trzeba więc usunąć współzawodnictwo między temi kółkami i utrzymać je w pewnej harmonii i równowadze, co uskutecznia państwo.

Państwo nie jest więc ani prawną instytucją, ani swobodnym wynikiem woli ludzkiej; również celem jego nie jest naznaczanie każdemu prawnej jego sfery, ale państwo musi zabezpieczać wszystkie interesa społeczne, utrzymywać harmonię i dążyć do rozwoju i postępu całości.

Ztąd możemy wyprowadzić cały szereg wniosków: 1) że pojedynczy człowiek nie jest ani absolutnie dobrym (Rousseau), ani absolutnie złym (Hottet), lecz że w każdym społeczeństwie spotykają się najohydniejsze zbrodnie, obok najszlachetniejszych cnót a jedne i drugie mogą się rozwijać; 2) państwo nie przeciwstawi pojedynczemu bo nie jest zbiorem jednostek, lecz jest organizmem zbiorowym; 3) zadaniem państwa jest utrzymywać harmonię i równowagę między pojedynczymi kółkami społecznymi, sprzyjać ich rozwojowi i postępowi, nie poświęcając interesów jednych kółek dla drugich.

Państwo więc w miarę kształcenia się narodu, także postępować musi. Najlepiej zaś to państwo odpowiada swemu zadaniu, które pojmuje najlepiej, każdy objaw rozwoju doń się nachyla i utrzymuje ciągłą nieprzerwaną harmonię między wszystkimi interesami społecznymi.

(Dalszy ciąg nastąpi).

OGŁOSZENIA.

RUSKIE

Towarzystwo Ubezpieczeń od Ognia
w Petersburgu,

z kapitałem zakładowym Rs. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości domowych, towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw *stratom od ognia* pod bardzo korzystnymi warunkami.

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się na zasadach sprawiedliwych z wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskim pozwolenie Rządowej Instytucji assekuracyjnej stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) września r. b. *nie jest więc wymagane.*

Generalny Agent *Mikołaj Rotwand.*

Biuro przy ulicy Elektoralnej w domu Wgo Feldhusen pod Nr. 4 (dawniej 745/6) obok Gmachu Bankowego.

(Nr. 1384)

(16601)

Podpisany Patron zawiadamia niniejszym: iż w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale I sprzedane będą w drodze przymuszonego wywłaszczenia następujące nieruchomości:

1. W dniu 24 grudnia (5 stycznia) 1889 r. o godz. 10 z rana Nieruchomość Nr. 273/4 w Pradze przy Warszawie przy ulicy Moskiewskiej położona, składająca się z domu frontowego, dwóch oficyn i innych zabudowań drewnianych, oraz z ogrodu warzywnego i owocowego lok. kw. 48, 118. Dochód z mieszkań czyni rs. 686 rocznie oprócz dochodu z ogrodu osiągnąć się mogącego. Licytacja zacznie się od summy rs. 8723 kop. 38 jako 2/3 części szacunku, taxą biegłych wynalezionego, a na wadium złożyć potrzeba rs. 1200.

2. W d. 30 grud. (11 stycz.) 1888/9 r. Dobra Ziemskie Moskwa z przyległościami w pow. Brezińskim sytnowane, obejmujące rozległości przeszło włók trzynastę odległe od miasta powiatowego Brezin wiorst 7 od stacji kolei żelaznej w Rokicinach wiorst 15, od miasta Łodzi wiorst 12. Licytacja zacznie się od summy rs. 9771 kop. 53 1/2 jako 2/3 części szacunku taxą biegłych wynalezionego a na wadium potrzeba złożyć rs. 2000.

3. W dniu 2 (14) stycznia 1869 r. Dobra Ziemske Swędów Szlachecki w Okręgu Brezińskim położone, a raczej reszta tych dóbr po uwłaszczeniu kolonistów pozostała, to jest: prawo pobierania czynszów od młynarza z grantu, młyna, stawne rybołówstwo rs. 60 rocznie, oraz od propinatora z grantu i karczmem rs. 18 rocznie. Licytacja zacznie się od summy rs. 1040 jako 2/3 części szacunku przez Trybunał stosownie do taryf biegłych ustanowionego, a na wadium złożyc potrzeba rs. 250.

4. W dniu 3 (15) stycznia 1869 r. Nieruchomość Nr. 2491a w Warszawie przy zbiegu ulic Smoczej i Gęsięj położona, składająca się z domu murowanego o parterze i piętrze, dwóch domów drewnianych parterowych, dwóch oficyn drewnianych parterowych oraz innych zabudowań gruntu około łokci kw. 5400 zawierająca, czyniąca dochodu rocznie rs. 2120. Licytacja zacznie się od summy rs. 16,50 jako 2/3 części szacunku w hipotece objawionego a na wadium złożyc potrzeba rs. 2000.

5. W dniu 3 (15) stycznia 1869 r. Nieruchomość Nr. 2369a w Warszawie przy ulicy Dzielnej położona składająca się z domu frontowego parterowego drewnianego oraz innych zabudowań, czyniąca dochodu rocznie rs. 750. Licytacja zacznie się od summy rs. 3335 kop. 31 jako 2/3 części obniżonego wyrokiem Trybunału szacunku a na wadium złożyc potrzeba rs. 1000.

Julian Czajkowski Patron.
(D. W.)

(Nr. 1457)

W tych dniach wyszło na widok publiczny nakładem Redakcyi Gazety Rolniczej ważne dzieło obejmujące 13 arkuszy druku in 4to pod tytułem „Zarząd gospodarski” napisał takowe znany z licznych prac w gałęzi literatury rolniczej **Leon Kąkolowski**. Cena egzemplarza Rs. 1.

Dla prenumeratorów Gazety Rolniczej, zgłaszających się *wprost* do Redakcyi przy ulicy Solnej Nr. 915, cena oznaczona na pół rubla. Skład Główny w księgarni Centnerschwer'a na rogu ulicy Marszałkowskiej i Królewskiej w domu Okęckiego.

(Nr. —1—3)

(19020)

Oprócz dotąd istniejących już Magazynów **Fabryka Wyrobów lnianych w Żyrardowie**, otworzyła świeżo dwa nowe Składy komissowe w **Kutnie** u pana **Abra. Hirschberg** i w **Włocławku** u pana **B. Hufnagel**, w których wszelkiego rodzaju płótna i inne wyroby lniane jak również **worki bez szwu i płaty dla Fabryk Cukru**, po cenach stałych fabrycznych nabywane lub zamawiane być mogą.

(Nr. 1445—1—3)

(18896)

Kursa Giełdy Warszawskiej.

Monety i Banknoty.	dnia 4 stycznia	
	żąda.	placono
Półimperial.....Rs.	6. 2	—
Napoleon.....	3.42	—
Dukat ważny.....	—	109
Rubel srebrny.....	—	61 1/2
Talar pruski..... (—0%)	—	—
Gulden austriacki..... (—0%)	—	—
Papiery publiczne.		
Listy zastawne 100 rs. 1-a ser.	83.87	83.37
Listy zastawne 100 rs. 2-a ser.	78. 4	77.71
1/2 Listy likwidacyjne	67.10	66.77
Oblig. Towarz. Kre. Z. za 100 Rs.	99.50	99
Oblig. skarbowe rs. 100	—	—
cząstkowe zlp. 500	—	—
Certyf. ban. A zlp. 300	—	—
„ B 200 op. kup.	—	—
„ ditto bez pro.	—	—
Akcyje kol. żel. W. W. 500 fr.	—	64.
Akcyje kol. żel. W. B.	—	62.50
Akcyje Żeg. Par. rs. 100	—	—
Bilety skar. 100 rs.	—	—
Cert. kom. likw. 100 rs.	—	—
5% bil. Pań. 100 rs. op. kup.	—	86.33
4% metal. za sier.	—	100.75
ditto za luty	—	101.
5-ta pożyczka	—	—
6-ta	—	—
Akcyje wielkiej kompanii	—	—
kolet żel. za 125 rs.	—	—
4 1/2% obl. dtto 2000 f. 500	—	—
Nowa pożycz. ros. 5% z r. 1864	137.25	136.83
5% „ „ z r. 1866	131.50	134.75
5% „ „ k. żel. W. Teres. lib.	95	90
Oblig. ditto ditto	—	90
5% „ Fabr. Łódzkie	—	—
Weksle.		
Berlin 100 t. 2 m. (119 3/4)	108.	107.78
ditto krótki (119 3/4)	107.85	107.70
Gdańsk dtto dtto (119 3/4)	107.85	107.62
Moskwa 100 rs. 1 mies.	99	98.75
Petersburg 100 rs. krótki	99.	99
ditto 1 mies.	91.80	—
Wiedeń 150 fl. 2 m. (102 —)	—	—
Hamburg 300 Bnk. ditto	7.35	—
ondyn 1 ft. st. 3 mies.	87.90	—
Paryż 300 fr. 2 mies.	—	—

Wartość kuponu: List. zast. 13 1/2. L. likw. 37 1/2.

Obl. sk. 104 1/2. Poż. prem. 1 em. 237 1/2, 2 em. 154 1/2.

Kursa walut zagr. dziś słabsze obroty w wekslach mniej niż średnie. Listy zast. placono po różnych kursach, listy likwid po wyższych, a pożycz. prem. 1 em. po niższym.

Warszawa, dnia 23 grudnia (4 stycznia) 1869 r. — Za pozwoleniem cenzury Rządowej. — w Drukarni Gazety Polskiej. Redaktor **Rudolf O. Bręć**

DLA FABRYK CUKRU MAGAZYN HURTOWY HERBATY EDWARDA HERING

przy ulicy Danielewiczowskiej Nr. 619/20.

Odebrał Transport Szpagatu letniego zupełnie suchego i dobrze wyrobionego i czystego i sprzedaje w partjach po 50 Pudów po cenie rubli (Nr. 1459—1—3) 3 kop. 50 za pud. (18035)

SPRZEDAŻ WYROBÓW

Towarzystwa Przemysłowo-Handlowego

W ULADÓWCE

Ulica Rymarska naprzeciw Banku dom JW. hr. Przezdzieckiego N.471a

Mianowicie:

Wódki słodzone i nie słodzone i czysta żytniówka doskonale rektyfikowana i t. p.

Likiery na sposób zagraniczny, Francuskie, Holenderskie i Włoskie.

Rhum Jamaika i Arac de Goa.

Alkohol zdalny dla PP. Fabrykantów perfum, Aptekarzy i Fotografów.

Krochmal pszeniczny wyborowy.

Makarony pod rosół w różnych gatunkach.

Octy w różnych gatunkach jak o też doskonałe wody kolońskie.

PP. Handlującym oraz Właścicielom Cukierni, Restauracyi, Handlów Win i t. p. odstępuje się znaczny rabat.

Ceny wyrobów od 1go lipca niższe zostały.

(Nr. 1376)

(4458)

Targi Warszawskie z dnia 4 stycznia.

	Oze- twert		korzec od—do	
	rs. i k.	rub. ar. i kop.	rs. i k.	rub. ar. i kop.
Pszemica od 240 — 250 funt.	101.40	5.55	6.30	
Żyto... od 230 — 240 „	8.28	4.90	5.71 1/2	
Jęczmień... rzędowy	7.44	4.20	4.65	
Owies	4.56	2.53	2.85	
Gryka.....	—	—	—	
Rzepak zimowy.....	—	—	—	
Rzepak rapss zimowy.....	—	—	—	
Siemie lniane.....	—	—	—	
Groch polny.....	—	—	—	
„ cukrowy.....	—	—	—	
Kasza jaglana.....	—	—	—	
„ jęczmienna.....	—	—	—	
„ gryczanna grubo.....	—	—	—	
„ drobna.....	—	—	—	
1 ka par. pszena 000 pud.	—	—	—	
„ „ 00 „	—	—	—	
„ „ I „	—	—	—	
„ „ II „	—	—	—	
„ żyt. pyt. N. 1 i 2 „	—	—	—	
Tarzyn: Kartode.....	1.02	1.5	1.20	
Buraki.....	—	—	—	
Kapusta zwyczaj. pud.	—	—	—	
Okrasa: Masło świeże funt	—	—	—	
ditto solone pud.	—	—	—	
olej rzepakowy..... pud	—	—	—	
olej lniany..... pud	—	—	—	
Śledzie szkockie..... beczka	—	—	—	
„ angielskie..... beczka	—	—	—	
Siano..... pud	—	30	33	
Słoma..... pud	—	20	21	
Trzcina opał. twar. sąż. kub.	—	—	—	
„ mięk. ditto	—	—	—	

Dowozy:

Pszem. 450, Żyto 500, Jęczm. 200 Owies 500.

Cena Okowity dnia 4 stycznia.

Wiadro od rs. 2 kop. 61 do rs. 2 kop. 66
Ziarno od rs. — kop. 85 do rs. — kop. 86 1/2

Początki odchodzące:

Codziennie: (mimo to) do Lublina o 11 pp. do Krasa o 4 pp. do Sochaczewa o 6 w. — Karsy: do Lublina o 1 pp. do Łomży i Suwałk o 2 pp. do Raczyna i Kieja o 3 p. — oprócz tego wyprawa na zostaje:

W Poniedziałek, Wózkowa: do Piaseczna o 12 w południe

Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą dnia 4 stycznia stóp 4 cali 11.
Mroźno.